

[Jørgen Jørgensen.]

ganske betydeligt nedadgaaende Kurve for Øjeblikket, og derfor mener jeg, det er nødvendigt, at man gennemfører disse Lovforslag. Derfor har mit Parti i det andet høje Ting medvirket til deres Gennemførelse, og vi vil ogsaa gøre det her, men jeg vil atter som praktisk Landmand have Lov til at sige, at jeg tror ikke, man skal stille det op paa den Maade, at de er nødvendige for Landbrugets Skyld.

Man er i Virkeligheden her i Landet efter min Opfattelse ved at faa den fuldkomne forbløffende Indstilling, at Landbruget i og for sig nærmest kun er til Besvær. Hvis man læser visse Blade, saa fremgaar det tydeligt af dem, at det er dog forbavsende og ligefrem trist, at man skal have dette Landbrug at trækkes med; det var meget bedre, hvis man ikke havde det; saadan læser man mellem Linierne. Derfor er efter min Opfattelse Forslagenes største Minus den Bitterhed, der er skabt, og som vil fortsætte, hvis man i Pressen vedblivende bærer sig ad, som man har gjort. Man opererer med disse Milliontal uden at oplyse, hvad det drejer sig om i Penge for den enkelte. Det samme vil man se er Tilfældet, naar Pressen beskæftiger sig med Dækningsloven, som er et Led i denne Lovgivning, men som jeg naturligvis ikke skal komme ind paa her. Man beskæftiger sig med disse store Milliontal uden at nævne, hvad det betyder for den enkelte, og det skaber en fuldstændig Forvirring blandt den brede Befolkning med Hensyn til, hvad det er der foregaar.

Om Hjemmemarkedsprisen vil jeg gerne sige, at man vil altid kunne diskutere, hvornaar man skal holde op med at rode det hele sammen i een socialistisk Pulje og saa dele ud deraf efter nærmere fastlagte Regler; men efter min Opfattelse maa det da være saadan, at hvis man ikke netop nu, da Landet har en beskæftigelsesmæssig Højkonjunktur, og da ingen vil benægte Pengerigeligheden, skulde kunne sige, at de Mennesker her i Landet, der bruger Varerne, maa betale dem med de Priser, det koster at producere dem, saa kan jeg ikke se, hvornaar vi nogen Sinde skal komme væk fra denne Pulje. Jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorfor jeg, hvis jeg skal købe et Par Sko, ikke skal have Tilskud til det, naar jeg skal have Tilskud, hvis jeg køber 1 kg Smør. Hvorfor skal kun enkelte Nødvendighedsartikler ind under en Tilskudsordning, hvorfor ikke alle, naar man vil

opretholde Forestillingen om, at man i et Samfund kan leve af at give Tilskud til hinanden paa alle mulige og umulige Omraader? Jeg skal ikke inlade mig i nogen længere Diskussion med det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen — det ærede Medlem maa jo i øvrigt naturligvis bestemme, hvor lang Diskussionen skal blive — men kun sige, at der mellem Socialdemokratiets og vort Forslag med Hensyn til Forbrugerprisen paa Smør kun er en Forskel paa 21 Øre pr. kg, og da man efter Magarinens Tilbagevenden kan regne med en halv Snes kg Smør om Aaret til hver Person, bliver det altsaa blot et Par Kroner, det drejer sig om for den enkelte. Ogsaa for Flæskets Vedkommende bliver det et relativt lille Beløb. Naar det stilles op i Millioner er det, man skaber en fuldkommen forkert Forestilling om, hvad der i Virkeligheden foregaar. Jeg vil ikke tro, at Samfundet bliver rystet i sin Grundvold, om der betales 2 Kr. mere om Aaret for det Smør, en Person bruger. Paa et eller andet Tidspunkt — saadan har jeg i hvert Fald forstaaet det — vil man bort fra denne Ordning med at give Tilskud til Levnedsmidler, saa at de kan sælges til en Pris, hvortil de ikke kan produceres, og jeg kan ikke forstaa, at man ikke søger at gøre det netop nu under en Højkonjunktur.

Jeg har ikke beskæftiget mig med de enkelte Forslag i Detailler og skal heller ikke gøre det, for jeg er for en Gangs Skyld enig med den højtærede Landbrugsminister om, at her er et Forslag, der virkelig har været underkastet en gennemgribende Behandling, før det kom til Landstinget, og vi har haft rig Lejlighed til at deltage i Forhandlingerne. Derfor vil jeg ikke udtale Ønske om en nærmere Forklaring paa disse Forhold, jeg tror, vi kender det hele til Bunds. Jeg skal kun paa mit Partis Vegne anbefale samtlige Forslag til hurtig og villig Behandling og til Vedtagelse.

Fr. Kristiansen: De foreliggende Lovforslag skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Det maa, som allerede nævnt, meget beklages, at Forholdene stadig er saadan, at Lovgivningsmagten maa fastsætte Priserne for Landbrugets Produktion. Det lykkeligste og naturligste vilde selvfølgelig være, at det var Landets største, man kan vel ogsaa sige bærende Erhvervs økonomiske Forhold som dannede Grundlaget og var retningsgivende for det økonomiske